

Ἀπὸ τὴν μίνησιν τῶν Ἰδεῶν

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ

Τοῦ κ. ΠΑΝΑΓΗ ΣΟΛΟΜΟΥ

Ἡ μετακλήση ξένων ειδικῶν γιὰ νὰ βοηθήσουν τὴν ἀναδιοργάνωση τῆς οἰκονομίας μας εἶναι παράλογη ἐνέργεια, ἐφόσον δὲν ἀξιοποιοῦνται πρῶτα οἱ Ἕλληνες ειδικοί ποὺ ἔχουν ἐπιτύχει στὴ δουλειά τους.

Δὲν ὑποστηρίζουμε ὅτι στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν ειδικοί στὶς ἴδιες ἀναλογίες ποὺ ὑπάρχουν σὲ ἄλλες χώρες. Ἐκεῖνο ποὺ ὑποστηρίζουμε εἶναι ὅτι στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν ειδικοί ποὺ δὲν ἀξιοποιοῦνται. Καὶ ἐνῶ ἀκριβοπληρώνεται ἕνας ξένος γιὰ νὰ μᾶς πῆ τὴ γνώμη του, ἡ γνώμη τῶν Ἑλλήνων δὲν ἀκούγεται.

Ὅχι πῶς καὶ οἱ ξένοι ἀκούγονται. Ἐχουμε πολλὰ παραδείγματα ειδικῶν ποὺ πληρώθηκαν μὲ μεγάλα ποσὰ γιὰ νὰ δώσουν τὴ γνώμη τους, καὶ ἡ γνώμη τους ἔμεινε ἀχρησιμοποίητη. Εἶναι ζήτημα ἂν ἐφαρμόζεται μιὰ στὶς δέκα ὑποδείξεις, ἔστω κι' ἂν γίνονται ἀπὸ ξένους.

Γιατί λοιπὸν πρὶν νὰ ζητηθῆ ἡ συμβουλή τῶν ξένων νὰ μὴ ζητῆται ἡ γνώμη τῶν Ἑλλήνων ειδικῶν; Οἱ Ἕλληνες εἶναι πολὺ πιὸ προσγειωμένοι ἀπὸ τοὺς ξένους, ἔστω καὶ ἂν τοὺς λείπη ὀρισμένη ἐμπειρία, καὶ ἡ συμβουλή τους εἶναι πιὸ φτηνὴ καὶ τὸ χρῆμα μένει στὸν τόπο. Ἄν ἀποτύχουν, τότε ἄς ζητηθῆ ἡ γνώμη τῶν ξένων.

Πολλὲς ἀπὸ τὶς γνώμες τῶν ξένων εἶναι σωστές. Ὅχι ὅμως καὶ ὅλες. Ἴσως μάλιστα οἱ περισσότερες νὰ μὴν εἶναι σωστές. Αὐτὸ ὀφείλεται σὲ δύο κυρίως λόγους: Πρῶτα, ἐπειδὴ οἱ ξένοι δὲν ἔχουν τὴν πείρα καὶ τὴ γνώση τῶν ἐλληνικῶν συνθηκῶν. Ἐπειτα, ἐπειδὴ οἱ ξένοι αὐτοὶ ειδικοί δὲν εἶναι τόσο «ειδικοί» ὅσο τοὺς φανταζόμαστε. Οἱ περισσότεροι ποὺ μᾶς ἔχουν ἔρθει εἶναι ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν περιορισμένη μόνο γνώση ἑνὸς θέματος. Καὶ τὸ θέμα αὐτὸ τὸ ἔχουν πάλι ἀπὸ περιορισμένη σκοπιά.

Καὶ δὲν εἶναι δύσκολο νὰ καταλάβουμε γιατί συμβαίνει αὐτό. Συμβαίνει γιατί σὲ ὅλο τὸν ἐλευθέρο κόσμο ὑπάρχει μεγάλη ἔλλειψη οργανωτικῶν κορυφῶν. Καὶ οἱ ὑπηρεσίες τῶν λίγων ποὺ ὑπάρχουν εἶναι τόσο περιζήτητες, ὥστε νὰ μὴν τοὺς μένη καιρὸς γιὰ νὰ ἔρθουν στὴν Ἑλλάδα. Γι' αὐτὸ ἐκεῖνοι ποὺ ἔρχονται ἐδῶ εἶναι ἄνθρωποι μὲ περιορισμένες ικανότητες. Ἐχουν βέβαια τὸ πλεονέκτημα ὅτι διαθέτουν ἐμπειρία καὶ κοινὸ νοῦ.

Ἄλλὰ τέτοιους ἀνθρώπους ἔχουμε πολλοὺς στὸν τόπο μας, φτάνει νὰ θελήσουμε νὰ τοὺς ἀξιοποιήσουμε. Καὶ θὰ τοὺς ἀξιοποιήσουμε μόνο ἂν τοὺς πληρώσουμε. Γιατί εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι πολλοὶ Ἕλληνες ποὺ ἐργάζονται παραγω-

γικά για τὰ κοινὰ στὸν τόπο μας — δημόσιοι λειτουργοί, ἐρευνητές, κτλ. — δὲν ἀμείβονται καθόλου ἱκανοποιητικά. Τὸ νὰ πληρώνονται δεκάδες καὶ ἑκατοντάδες χιλιάδες δολλάρια σὲ ξένους γιὰ νὰ κάμουν μιὰν ἔκθεση πὺ δὲν θὰ χρησιμοποιηθῆ, εἶναι ἀσυμβίβαστο μὲ τὰ πολὺ λιγότερα ποσὰ πὺ πληρώνονται οἱ Ἕλληνες (ὅταν πληρώνονται) γιὰ πολὺ σπουδαῖες μελέτες καὶ ἐργασίες.

Βέβαια, κανεὶς δὲν εἶναι προφήτης στὸν τόπο του. Ἄλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ καλλιεργηθῆ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο τὸ πνεῦμα τῆς χρησιμοποίησεως ἐκείνων πὺ ἀπέδειξαν ὅτι κατέχουν ὀρισμένα ζωτικά θέματα. Καὶ ἔχουμε σπουδαίους εἰδικούς σὲ θέματα ζωτικά, ὅπως στῆ γεωργία καὶ στῆν κτηνοτροφία. Αὐτοὺς θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς πληρώνουμε ἀρκετὰ γιὰ νὰ μᾶς κάνουν ὄχι μόνο ὑπομνήματα ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἐφαρμόζουν ἐκεῖνα πὺ ξέρον. Καὶ ἀφοῦ πετύχαινε τὸ πείραμα, θὰ μπορούσαμε νὰ κάμουμε τὸ ἴδιο μὲ τὴν ἄλλη πρωτογενῆ παραγωγή. Καὶ νὰ συνεχίσουμε στοὺς ἄλλους τομεῖς τῆς οἰκονομίας μας, χρησιμοποιώντας πάντοτε ἀνθρώπους πὺ ἔχουν ἐπιτύχει στῆ δουλειά τους.

Τὸ νὰ προσπαθοῦμε νὰ διορθώσουμε τὴν οἰκονομία μας χωρὶς τέτοιους ἀνθρώπους ἀλλὰ μὲ ξένους, εἶναι μάταιο. Ἐξάλλου, οἱ Ἕλληνες πὺ ἔχουν ἐπιτύχει στῆ ζωὴ τους γνωρίζουν ποιούς ξένους θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιήσουν — ἀν χρειαστῆ.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Μηνιαία Ἐπιθεώρησις

τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων

Ἐκδομένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1966

Γραφεῖα : Φιλελλήνων 6, Ἀθήναι

Τηλέφωνον : 220.789

Δι' ἐγγραφήν Συνδρομητῶν

καὶ πώλησιν τευχῶν

πρὸς δρχ. 30 ἕκαστον